ఫలాపేక్ష మీద దృష్టి పెట్టుకొని చేసే పని హీనాతిహీనము

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 5-1-2001, గరగపర్రు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

పూజ చేతులతో చేస్తాము, జపం నోటితో చేస్తాము, ధ్యానం మనస్సుతో చేస్తాము. పూజ చేసినా, జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా వ్యవసాయాత్మక బుద్ధి ఉండాలి అని భగవంతుడు చెప్పాడు అంటే ఏకాగ్రమైన బుద్ధి ఉండాలి. ఏకాగ్రత లేకుండా మోక్షం రాదు. పుణ్యం ప్రధానం కాదు, అనుభవిస్తే పోతుంది. కర్మానుభవంలో పుణ్యం, పాపం రెండూపోతాయి. ముముక్షువుయొక్క లక్ష్యం పుణ్యంకాదు, మోక్షమేవాడి లక్ష్యం. మనం ఏ పనిచేసినా మోక్షాన్ని దృష్టిలోపెట్టుకొని చేయాలి. మనం భౌతికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా ఏకాగ్రత, పవిత్రత రెండూ ముఖ్యమని పెద్దలు చెపుతారు. పూజవలన, జపం వలన, ధ్యానం వలన ఏకాగ్రత వస్తుంది. త్రికరణశుద్ధి వలన పవిత్రత వస్తుంది. మనస్సు, మాట, చేత నిదానంగా ఉంటే పవిత్రత కలుగుతుంది. ధ్యానంకంటే కూడా స్వార్థచింతనలేకుండా జనులకు సేవచేయటం గొప్పది అని పెద్దలు చెపుతారు. తల్లి కడుపులోనుండి బయటకు వచ్చాక ఈ శరీరానికి ఒక పేరు పెట్టారు. ఈపేరు నాది అని ఆశరీరం చెప్పదు. ఆపేరుతోటి తాదాప్యం వదలలేకపోతున్నాము ఇంక మోక్షం ఎలా వస్తుంది. ఆపేరుతోటి స్తోత్రం చేస్తే సంతోషం, విమర్శిస్తే దుఃఖం. ఆపేరుతోటి తాదాప్యం మీకు పోవటంలేదు. నీవు గమ్యాన్ని కరెక్టుగా నిర్ణయించుకోవాలి. నీవు నెమ్మదిగా ప్రయాణం చేసినా మార్గం కరెక్టుగా ఉండాలి. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి, ఏ ఆకర్షణకు లోనుకాకుండా ఉంటేనేవాడు మోక్షాన్ని పొందుతాడు. ఎంతటివాడికైనా ఈశ్వరానుగ్రహం లేకపోతే, కాలం కలసిరాకపోతే, సాధనాబలం లేకపోతే వాడికి వ్యక్తి భావన నశించదు. వ్యక్తి భావన నశించకుండా వాడికి ఆత్మానుభవం కలుగనే కలుగదు. శాస్త్ర పాండిత్యం ఎక్కువగా ఉన్నవారికి అసలురాదు ఎందుచేతనంటే వారు జ్ఞానాన్ని పాండిత్యంలో వెతుకుతారు. భగవంతుడు మీ హృదయంలో ఉన్నాను అని చెప్పాడుకాని శాస్త్రంలో ఉన్నానుఅని చెప్పలేదు. శాస్త్రంలోని వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని మీ హృదయంలో ఉన్న నన్ను వెతకమని భగవంతుడు చెప్పాడు. చాలామందికి భక్తి ఉంది కాని శక్తిలేదు. నీ భక్తి నిజమైతే నీకు శక్తి వస్తుంది. నీకు లోచూపు కలుగుతుంది. కొంతమందికి భక్తి ఉన్నా ప్రతీ చిన్నవిషయానికి రియాక్టు అవుతారు అంటే వారికి శక్తి లేదని అర్థం. మనం జీవితంలో సాధ్యమైనంతవరకు యాక్షన్ పెంచుకొంటూ వెళ్ళాలి, రియాక్షన్ తగ్గించుకొంటూ రావాలి అప్పుడు యోగివి అవుతావు.

మనలను మనం పరిశీలన చేసుకొంటే మనం మాట్లాడే మాటలలో జ్ఞానపరంగా

మాట్లాడే మాటలు తక్కువగా ఉంటాయి. అసూయతోటి, అహంభావనతోటి మాట్లాడే మాటలు చాలా ఎక్కువగా ఉంటాయి. జ్ఞానపరంగా మాట్లాడే మాటలవలన ఇతరులకు శాంతి కలుగుతుంది. అహంభావన పరంగా మాట్లాడే మాటలవలన నీకూ శాంతి ఉండదు, ఇతరులకు శాంతి కలుగదు. నీవు ఏ దేవతనయితే ఆరాధిస్తున్నావో ఆదేవతమీద నీకు నిష్ట, గౌరవం ఉండాలి. మనందరకు జ్ఞానం రాకపోవటానికి గర్వమేకారణం. నీవు ఆరాధించే దేవత అంటే నీకు ఎంత ఇష్టమో ఇతరులు ఆరాధించే దేవతలు అంటే వారికి కూడా అంతే ఇష్టం అని నీవు అనుకోవాలి. ఆమాత్రం నీకు సహనం లేకపోతే ఎలాగ? మనిషికి ధైర్యంతోపాటు సహనం ఉండాలి. నీరు పల్లానికి వెళ్లినట్లు జ్ఞానం సహనం ఉన్నవాడిని వరిస్తుంది. నిజమైన బంగారం మన హృదయంలోనే ఉంది. దానిని ఓపెన్ చేయటానికి తాళం మన దగ్గర లేదు. దానికి ఏకాగ్రత అనే తాళం చెవి ఉండాలి. భగవంతుడి గురించి చెపుతూ పెద్ద మనస్సు కలవాడు, విశాలమైన మనస్సుకలవాడు, ఉదాత్తమైన మనస్సుకలవాడు అని చెపుతారు. అలాంటి గొప్పమనస్సును మనం సముపార్జించినప్పడే ఆయన స్వరూపం మనకు ఇస్తాడు.

ఏవాంఛలేనివాడికి ఈ సృష్టి అంతా గడ్డిపరకతో సమానంగా కనబడుతుంది. గుర్తింపుకోసం పనిచేయవద్దు. నీవు చేసే పని కృత్రిమంగా చేయకు. మనప్రవర్తన ఎలా ఉంటే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతామో అలాగ మన జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి అదే సాధన. బజారులో ఒక వస్తువు కొనాలంటే దాని ధర ఎంతో అది మనం చెల్లించాలి. అలాగే జ్ఞానం పొందటానికి కూడా మూల్యం చెల్లించవలసిందే. నీ అహంకారాన్ని, నీ దేహాభిమానాన్ని మోక్షం పొందటంకోసం బలిచేయవలసిందే. తెలుసుకొనేది జ్ఞానంకాదు, ఉండేది జ్ఞానం. ఏదైతే సత్యమో, ఏదైతే చైతన్యమో అలా నీవు ఉండగలగాలి. నీవు ఇతరులకు ఎంతవరకు సహకారం చేయగలుగుతావో అంతవరకు చెయ్యి. భౌతికంగా వాడికి సహకారం అందుతుంది. ఆధ్యాత్మికంగా నీకు లాభం ఏమిటి అంటే నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. లోపల వస్తువు ఎంత పవిత్రమైనదో అంత పవిత్రత నీకు వస్తేగాని ఆ వస్తువు నీ చేతికి అందదు. కేవలము ఫలాపేక్ష మీద దృష్టి పెట్టుకొని పనిచేసేవారు అంతాకూలివారే. పొలంలో పనిచేసేవారు కూలివారు కాదు మనం కూలివారము. ఈ కూలివారికి జ్ఞానం ఏమిటి అన్నాడు కృష్ణుడు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటమీద మనకు ప్రమాణబుద్ధి ఉంటే అప్పడు మనకు పొగరుబోతు తనం తగ్గుతుంది. ఇప్పడు నీ మనస్సు ఎక్కడో ఒకచోట ఉంటోంది కదా దానిని నీ హృదయంలో అతిసహజంగా నిలబెట్టి ఉంచగలిగితే అప్పడు మనస్సు అంతమవుతుంది. జపం ఎందుకు చేస్తున్నాము? మనో నిగ్రహానికే కదా. మనస్సు అక్కడ లేకపోతే మనోనిగ్రహం ఎలా కలుగుతుంది. నీవు ఏపని చేసినా యాంత్రికంగా చేయవద్దు. నీవు చేసేది శ్రద్ధగా, భక్తిగా చెయ్యి. నీ మనస్సు అక్కడ ఉండాలి. మనో నిగ్రహం లేకుండా

ఏదీ సాధించలేము. ఎవరో ఏదో అనుకొంటారు అని నీవు అనుకోవటంవలన నీకు భయం కలుగుతుంది, అది విడిచిపెట్టు. లోకంలో చాలామంది ఎదుటి మనిషిలో ఉన్న సుగుణాన్ని దుర్గుణంగా చూస్తారు. దానికి కారణం అసూయ. వారిని నీవు ప్రమాణంగా తీసుకొని దానిని బట్టి నీవు భయపడటమా. ఇదా నీ సాధన. నీ సొంత అవగాహనను, నీ సొంత ఆలోచనను విడిచి పెట్టవద్దు.

ఇతరులకు ఎవరికైనా నేను సహాయం చేస్తున్నాను అంటేవారికోసం చేయటం లేదు. వారు బాధపడుతున్నారు అని నా మనస్సు బాధ పడుతోంది. నా మనస్సుపడే బాధలో నుండి బయటకు రావటానికి వారికి సేవ చేస్తున్నాను అని లింకన్ చెప్పాడు. నీకు జయం కలిగినప్పడు సంతోషిస్తావు అంతేకాదు ఒక మంచిపనికోసం నీవుచేసే పోరాటంలో ఓడిపోయినా, ఓడిపోవటంలో కూడా ఆనందాన్ని అనుభవించటం నేర్చుకో. సముద్రంలో ఎంతో సంపద ఉంది. అదిపైన ఈదేవాడికి దొరకదు. లోపలకు మునిగిన వాడికి దొరుకుతుంది. అలాగే జపంకూడా పైపైన చమత్కారానికి చేస్తే లోపల ఉన్న బ్రహ్మం నీకు దొరకదు. జపంద్వారా నీవు లోపలకు ములగాలి అప్పుడుకదా ఆత్మముత్యం నీకు దొరికేది. నీ మనస్సును ఆమంత్రం లోపలకు ముంచాలి. మంత్రం చేసేటప్పుడు ఇతరులు జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటే నీ మనస్సు ఆ మంత్రం మీద లేదు అని అర్థం. వారు అంటే నాకు ఇష్టం, వీరు అంటే నాకు ఇష్టం అని మనం చెపుతాముకాని మనమంటేనే మనకు ఎక్కువ ఇష్టం. మనకు ఎవడు అనుకూలంగా ఉంటేవాడు అంటే మనం ఇష్టపడతాము ఎందుచేతనంటే మన స్వార్థానికి వాడు ఎక్కువ ఉపయోగపడతాడు. తలంపురూపంలో వస్తేగాని నీ మనస్సులో ఏముందో నీకు తెలియదు. తలంపు రూపంలో రాకముందు కూడ నీ మనస్సులో ఏముందో భగవంతుడికి తెలుసు. మనకంటే మన బాగు ఈశ్వరుడికి ఎక్కువ తెలుసు అని మనకు తెలియటంలేదు. నేను నీ లోపలే ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఉన్నమాట నిజంకాని, మనకు తెలియటంలేదు కాబట్టి లేడు అని అనుకొంటున్నాము. పెద్దలు వారు చూసి చెపుతున్నారు అక్కడ ఉన్నాడని వారు చెప్పినమాట మీద మనకు నమ్మకం లేదు, ఉన్నాడని మనకు తెలియదు ఇంక ఎలా మనం బాగుపడేది. దేవుని వాక్యాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకోవాలి కదా. నీకు మనస్సు తెలుస్తోంది, దేహం తెలుస్తోంది. వాటికి ఆధారంగా లోపల ఉన్నది తెలియటం లేదు. గాఢ నిద్రలో నీవు దేహంతోటి, మనస్సుతోటి వేరుపడినప్పడుకూడా నీవు ఉన్నావని నీకు తెలుస్తోంది కదా. ఆ ఉనికిని పట్టుకోవటానికి నీ మనస్సును, నీ దేహాన్ని ఉపయోగించుకో. అదే సాధన. అదే సమగ్రత, అదే పూర్ణయోగం. నీ సాధనను పూజాగదికి పరిమితం చేయకు. నీ ప్రవర్తన దేహాభిమానాన్ని పెంచుకొనేటట్లు ఉండకూడదు. నీ దేహాన్ని, మనస్సును లోపల ఉన్న సద్వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ఉపయోగించటమే పూర్ణయోగం.